

Szerkesztőségi iroda:

Rimaszombat, Losonezi-utca 24 sz. a. Ide intézendő a lap szemlémi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASÁRNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R.-szombat, Losonezi-utca 24. sz. **Rábely Miklós** könyvnyomdájában. — Ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetési pénz-, hirdetmény-, nyiltér- és felszólamlások.

Hirdetési díj:

Egy négy hasábos petitsor terfoglata 5 kr.

Bélyegdíj: minden beiktatás után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadó-hivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. — Az előfizetéseket legzélszerűbben postai utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** esupán a kiadó-hivatal vesz fel.

Rimaszombat, 1882. február 4.

Köztudomású dolog, hogy a protestánsok ellen, — kiket a multban megszoktunk a hazafias eszmék bajnokainak tekinteni, — ujabban bizonyos hazaellenes aspirációk miatt súlyos vád emeltetett, s e vádnak sulya legtöbb mérvben a dunán innen ág. ev. egyházkerületnek s a vele szomszédos megyéknek, — mint a minő Gömör is, — nem magyar ajku tagjaira nehezül.

És valljuk meg őszintén nem egészen jogtalanul, — mert a szoros értelemben vett nép a műveltségnek sokkal alantabb fokán áll, semhogy azoknak befolyása alól, kik a szabadságharcz diós korszakában ellenünk uszították, még most is képes volna magát fölzsabadítani. S fájdalom ma is azoknak befolyása alatt áll, kiknek minden megengedhető, ha államellenes; minden jogosult, ha önhasznukra szolgál; minden szent, a mi nem magyar.

S valóban azok előtt, kik itt a felvidéken viszonyainkat ismerik, — bizonyára nem a köznépet éri a vádnak sulya, mert tudják, — még pedig közvetlen tapasztalatból, hogy a nép csak vakeszköz egyes ábrándozók és nagyra vágyók kezében, kik elég aljasak annak miveletlenségét kiaknázni, személyes vágyaik lehető megvalósítására fölhasználni; kik a helyett, hogy az alsóbb néposztályt a műveltségben elébb vinnék s a körülményekkel kellőleg megismertetnék, oly hajlamot oltanak belé iskolában és templomban, köz- és magánhelyeken, melyek egy magyar állampolgár elveivel homlokegyenest ellenkeznek.

Már pedig azt tudjuk, hogy a népre legközvetlenebb hatása azoknak van, kik velük élnek, apróbb ügyes-bajos dolgaikban tanácsadók, vezérek.

Tehát ezeket éri a vád, ezek kényszerítettek egy kitünő állam férfit arra, hogy protestantismus és panszlávizmus egymás mellett szerepeljenek; holott egyiknek zászlóján a csaknem háromszázados küzdelemben a magyar haza függetlensége s a ha-

ladás volt felírva, emennek útját pedig anarchia, rabszolgaság, ártatlanul legyilkoltak holttesteik jelölték s jelölik ma is. Avagy szlávajku polgártársaink, kik — mert ellenünk küzdöttek — nyertek-e valamit egy pár coripheuson kívül, kik most is nyugdíjat élveznek? vagy talán elfeledték már Lengyelországot, melynek vérázattal meztől vad kozák esorda gázolt? Bizonyára nem, mert azok, kiknek érdeke mást sugalt, elfeledték őket a viszonyokkal megismertetni s így ők vérrokonainak, a lengyeleknek sorsáról úgy hiszem nem tudnak s nem tudtak semmit.

Hogy Magyarországon a panszláv izgatók minő szellemben fogják fel a népboldogítás eszméjét s annak gyakorlati alkalmazását, elég legyen egy esetet felhozni:

Egyik gömörmegyel panszláv birtokos, remélve, hogy minden magyar-ellenes elemnek felhasználásával bejuthat egy alkalommal a képviselőházba, kerületében (?) körutat tett. Ez alkalommal Tornallyán vásár lévén, egyet gondolt s Tornallya felé fordította szekere rudját, Utközben utolért egy, az apostolok lovain szintén vásárra siető ev. lelkészt, kivel hogy leereszkedő modorát éreztesse — no mert ép az illető kerületben lakott, — s ügyének megnyerje, hintájába felvett. Beszédbe ereszkedvén vele, kifejtette előtte népboldogító eszméit, esetelte a benső vonzalmat, mi őt, a nagy urat, a néphez vonza; sőt határozottan elítélte azokat, kik ember és ember közt különbséget tesznek; szóval látszott az öreg lelkész arcán, hogy az illetőnek minden szava mélyen hatott lelkébe, s már-már zászlója alá szegődött, midőn hat terhes szekérrel egy lejtőn találkozott, a négylovas hintó üresen lefelé robogott, a hat terhes szekér 2—2 gébével fölfelé kapaszkodott. A szegény tót szekeresek váltig iparkodtak a fényes hintó elől kitérni, de részint a teher nagysága, részint az ujonnan követett ut rosszása ebben megakadályozta. Az illető követjelölt méltóságát sértve látván, népboldogító eszméit elfeledte, kocsisának kezéből az ostort kikapta, s mint valami kancsukat forgató kozák,

méltóságos kezeivel a szegény embereket végig ostorozta, nem epen tisztességes kifejezéseket szórva ellenök.

A szegény lelkész az alkalmat felhasználva észrevétlen lecsuszott a hintó más oldalán, tovastietett gyalog a város felé. A követ-jelölt ur elfoglalván helyét hintájában, kereste társát, ki az executió tartalma alatt meglehetősen tért nyert. A szegény furmányosok, sirva az ur ostorpattogásait közt siettek tova.

Utolérve társát, megállita hintáját, hogy ismét fölvegye, gondolván, hogy mint pap nem akart szemtanuja lenni a nagyon is jogos (?) igazságszolgáltatásnak azért sietett előre, de midőn a derék lelkészt semmiféle kéressel reá nem vehette, hogy ismét felüljön, kérdé tőle, hogy miért nem ül föl, hiszen folytathatnák, mit e kis kellemetlenség félbe szakított? a derék férfi így válaszolt: „mert láttam az önök által hirdetett népboldogító elve k g y a k o r l a t i a l k a l m a z á s á t,“ s gyalog folytatta útját a város felé.

Ime egy példány mind a kettőből.

Ugy hiszem az elmondottakhoz nem kell kommentár.

Vajon megértik-e szlávajku polgártársaink? Ha kissé körültekintenek, bizonyosan.

Csatlós B.

A gömörmegyei házi ipart és iparoktatást terjesztő egyesület válsztmányi ülése.

Ezen egyesület, melynek czélja felvett neve által is eléggé ki van fejezve, igyekszik egyesült megyénk területén mindenütt, hol azt a körülmények és viszonyok megengedik és a hol a közönség részéről a szükséges támogatás biztosítottatik a) a kéz-és műipar elméleti és gyakorlati oktatására megkiváncsolt iskolákat felállítani és berendezni, vagy a netalán létező ily iskolákat segíyezni; b) a háziipar terjesztése és tanítása czéljából tanműhelyeket alkotni és azokat berendezni; c) iparos vándortanítást és d) iparképzéseket rendezni, e) kitünő ifjakat, a kik magukat a kézmű- vagy gyáriparnak szentelik magasabb kiképzés végett ösztöndíjakkal gyámolítani, f) kitünő ipartermelvényekért iparosokat és azok munkasait jutalmazni, g) esetleg

Mert a női nyelv csipked, sőt csapásokat is ejt, de az ember Achilles-sarkát, a szívet, a valódi érzést szent borzalommal kikerüli; e pontban a nő discret marad.

Elmondjam-e azon nő történetét, kinek sirjáról nem rég egy ibolyát szakítottam?

Honnan jutott Adél oda, hogy sirjáról virágot szakítsak?

Eppen ősszel volt, a midőn a madár elröpül s a virág elhervad. Istenem, hát mi marad nekünk?

— A halál — felelte Adél.

— Hohó — mondtam — mit beszél ön a halálról?

— Hát nem tudja, hogy meg van írva a természetrajzban, miszerint ősszel a virágok elhervadnak; Linneének csak fog ön hinni? — felelé bubánatos mosolylyal.

— De ön nem virág — viszonzám nevetve — ha nem csalódom Linneében nem olvastam nevét.

— Igaz, ő kihagyott.

— S miért gondol ön a halálra? — kérdém csudálkozva,

— Mit tesz ön, ha nagy fájdalma van? — kérdő hirtelen hozzám fordulva.

— Nekem különös ellenszerem van, lefekszem s álomba igyekszem bubánatomat temetni — viszonzám mosolyogva.

— Lám, hiszen én is csak aludni akarok — szólt komoly hangon, mint a hogy a halálharang szokott eszengetni.

A jó isten teljesíteni szokta hű lelkei kívánságát. Adél látta a virágok hervadását, feltámadásukat többé nem fogja meglátni.

A napokban valami napló darabja kezeim közé került, abban megtaláltam halálos betegsége okát. Szeretett egy ifjút, ki nem tudta volna viszonzni, ő sejtő ezt és hallgatott.

És belehalt — e hallgatásba. (Valami szarkasztikus még bon-mot-t csinálna e kifejezésből; arra a sirról leszakított ibolyára kérem, ne tegye.)

Az az ifju nem én voltam. — Lám, így tudnak a nők hallgatni.

T Á R C Z A.

Női szív, női nyelv.

A nagy Shakespeare korában a vasuton kívül még a finom társalgó sem volt feltalálva s valószínűleg ennek tulajdonítható, hogy a bárdolatlan Jágó — ezek az intriguansok oly gorombák! — a női nyelvet haragnak nevezi, értik önök: „harang“-nak a mivel harangozni szoktak s még bosszánatot se kér e sértéséért. Protestálok, az önök nyelvei csak esengetyűk, s ki ne szeretné a csengetyű hangját hallani? Egyébiránt Jágó uramon is kifogunk; tudjuk, hogy a harangok bizonyos időben, a rege szerint, szabadságot kapnak, s elmennek Rómába vendégszerpelni; miért ne volna tehát idő, midőn az önök szép és kis — a mi kiesiny az szép — mondom: midőn az önök szép és kis nyelvecskői is nagy pénteket ünnepelnek.

Be fogom bizonyítani, hogy van is.

Vigjáték írók sokszor azt hiszik, hogy Satyra isten-asszony már megborostyánozza kopasz — illetőleg nem kopasz fejüket, ha itt-ott egy nőalakjuk szájába jó sok beszédet adnak.

Üsalódnak, — a nő a hallgatás.

Tegyük mi férfiak kezeinket szívünkre (már t. i. a kinek van) s valljuk be, ha a nő nem tudna hallgatni, hány felszégtségünk, hány baklövésünk, hány vigyázatlanságunk miatt kellett volna már — s nem egyszer — a föld alá sülyednünk; de ilyenkor a szép női ajkon csak egy mosoly fut végig s e mosolyban rózsabetűkkel olvasható: „Hallgatók és megbocsátók“.

Ez a nők szívárvány mosolya, arczuk a menyország, s e mosoly a békülés és kiengesztelés égi jele.

Nem vitatom, hogy köztük néha ritka kifejelettségű beszélő műszerekre akadunk, melyeket talán a száj örökmozdonyainak nevezhetnénk: de ne felejtjük, hogy ez nálunk csak megbocsátható gyöngesség, mely magában véve ritkán ártalmas, míg a férfiak fecsegése — bűn.

Ismeritek Jenőt, Jenőt, a ki most fülüg szerelmes, isten tudja hányadszor, mert ő maga ritkán adhatja e tekintetben felvilágosítást! és kibe szerelmes? fogjátok kérdeni. Kibe? nem is tudom, de fodrásza meg fogja mondhatni.

Hogyan, Jenő titkait fodrásza is tudja?

Természetesen, Jenő igen nyílt szívé s nyílt száju, szája tárt kapu, melyen mindennek ki és bejárata van; a mennyit egy karthausi éven át hallgat, annyit beszél ő egy percz alatt. Tegnapelőtt véletlenül beleszeretett valakibe és siet az iránti szív-bulletinjait az egész világgal tudatni. Irma neki irt egy levelet, — kész is már a válasz, itt lesz a mellényzsebében, majd elolvassa neked, ha tetszik álljunk csak a sarok lámpa alá, ott jó világos.

Ilyen a férfi esacsakasága és sohasem ilyen a nőé.

A nő elfecseg órákig, elesacsog órákig — másokról, de saját érzelmeit, legdrágább legföltöbbs kincseit nem választja banális, hétköznapi fecsegés tárgyául. Keblének szentélyét be nem moeskítja az által, hogy oda mindenkit odadlatlan sarukkal beereszen, és nem fogja soha szétszaggatni azon hurokat, melyeken legszentebb érzeményci hymnusát játsza el.

A nő érzés tekintetében morális — a férfi frivol. A nő birodalma a szív s ő saját területén nem pusztít vandál kezekkel, jól tudja, hogy ha e térről önmagát szorítja le, Mohamed koporsója sorsára jut és alap nélkül ingadozik a levegőben, míg végre lebukik. Mondják, a nő nyelvével harczol; legyen, de ő nem lokalizálja a háborút.

A férfi meg tud hasonlani a lélek nemesebb és mélyebb érzéseivel, érdekes halványaságu felületességekkel szorit kezét és divatos szabásu szívének idétlen szülötteit a legnemesb érzések pelikán-vérével táplálja, — a nő nem; a nő kultusa vallása a szív — s a nők vallásosak.

A férfi, midőn a valódi nemes érzésekkel szakít s elkábítatva egy képzelt nagy világ, egy ál-Páris gőzétől, felkap az érzelmek gunyolás a szív demokratizmus Archimedes pontjáról, egy világot emel ki sarkából, azt a világot, melytől a szív sohasem tud megválni, az érzések világát, s csak midőn ez rombadólt, midőn a sors hideg zuhánya eloltá a képzelem és ifjukori rajongás vezuv-lángját, lesz Democritusból a nevető bölesből Marius, ki Karthágó romjain keserű könynyeket hullat.

Az idő a bűnhödés.

A nő — mindig azon osztályt értve, mely egyedül képezheti tárgyunkat — nem jut Márius sorsára, és miért nem?

folyó- vagy röpiratok kiadása vagy felolvasások s megyei iparmuzeum szervezése által az iparosok művelődésére hatni.

Első hat évi működési eredményét látjuk a rimaszombati műfáragó iskolában, melyben teljes kiképzetést s utána előkelő asztalos műhelyekben előnyös elhelyezést nyert 22 nevendék, jelenleg képeztetik 14. Mint magántanuló látogatta az intézetet többnyire a helybeli tanintézetekből 52 nevendék. Az iparos segédek számára berendezett rajtanfolyamban vett részt 19 segéd. Második alkotása az egyesületnek a dobsinai kőcsiszoló tanműhely, mely által megyénkben egy új iparág meghonosított s eddig semmit sem jövedelmező anyagból már eddigelé is évenként 2000 forint értékű kelendő áruezzel készült.

Végre közzetve hatott az egyesület arra is, hogy népiskoláinkban a minden iparos foglalkozás alapját képező rajztanítás és a kézimunka tanítása meghonosíttassék, mi annyiban sikerült, hogy a rajztanítás 161. a női kézimunka különböző ágai 114. a házi ipar 94 fiiskolában tanítatik. leányiskoláink ebbeli haladása pedig az orsz. nőipar-kiállításban is kitüntető méltányságra talált.

Az egyesület ezen sikere biztató a jövőre nézve s megérdemli, hogy a községek mellé, melyek megyei határozat következtében az egyesület majdnem egyedüli tagjai, magánosok is, kivált az iparos osztály körülte esportosuljanak s csekély 2 forint tagdíjjal vagy adományokkal az egyesület kihatóbb működését előmozdítsák.

A választmány, mely élé m. hó 25-én terjesztett jelentésből ezen adatokat átvesszük, bizik is abban s midőn 1882-ik évi előirányzatát 6200 forint megállapította, eddigi alkotásainak fentartása s továbbfejlesztése valamint a házi ipar tanítása és terjesztése körül kitűnt tanítók jutalmazása és a hiányzó eszközök és mintákkal való segélyezése mellett elhatározta, hogy a folyó évben Pelsőczön egy sétatálya és ernyőnyél készítői tanműhelyt rendez be. Ennek célja megakadályozni az onnan vaggonszámra külföldre potomáron szállított nagy mennyiségű nyers anyag kivitelét s meghonosítani egy könnyen elsajátítható s jövedelmező iparágat, melynek üzésére a népben meg van a hajlandóság.

Mint hogy az egylet rendes jövedelme nem fedezi a szükségletet, a választmány határozatából felterjesztetik a költségelőirányzat az iparminiszteriumhoz azon kérelemmel, hogy a másfél ezer forintnyi hiányt segélyképz az állampénztárból engedélyezze.

A rimaszombati tanműhely szakvezetői állomásának végleges betöltése elhalasztott akkora, mikor kért állami segély engedélyezése után a mostani ideiglenes vezető a pelsőci tanműhely vezetését elfoglalja.

Miután még kijelöltettek azon iskolák, melyek a kézimunka tanításhoz szükséges eszközökkel segélyezendők, ezek között a nagyrócei polg. iskola 40 forinttal, bővebb eszmeesere fejlődött ki megyei iparoktatásunk érdekében.

A választmányi ülésben részt vettek: Szontagh Bertalan mint elnök, Jagócsi Péterffy József miniszteri biztos s iparfelügyelő, Hamaliár Károly, Szabó György, dr. Szabó Samu, Groó Vilmos pénztárnok és Tóth József.

A Gömör-Kishontmegyei gazdasági egylet

választmánya által 1882. évi január hó 29-én Rimaszombatan tartott gyűlésnek lefolyása:

A szép számmal jelen volt tagok üdvözlése után elnök által az értekezlet megnyitott.

A múlt december hó 4-én tartott gyűlés jegyzőkönyve felolvastatván, hitelesített.

Az 1881. évi egyleti számadás s más az egylet vagyoni állását kiűntető okmányok s számadások megvizsgálására kiküldött számvizsgáló bizottság január hó 8-án megejtett működéséről szóló jelentés olvastatván fel, mely szerint az egylet okmányait rendben és a számadás minden teteleiben helyesnek és igazoltnak találtatott, az egyleti pénztárnok az 1881. évi számadás terhe alól felmentetett.

A számvizsgáló bizottság ezen jelentése helyeslő tudomásul vétetett.

Áttérvén a mai gyűlésre kitűzött tárgyakra, indítványoztatott: miszerint első sorban az egylet további működése és teendőire nézve a múlt gyűlés határozata értelmében az egylethez benyújtott tervezeti javaslatok olvastassanak fel s vétessenek tárgyalás alá.

A tervezeti javaslatok kivonatilag előadtak s azok helyeslő s elismerő tudomásul vétetvén, a tárgy fontossága s terjedelmes volta folytán beható tanulmányozás végett egy két tagból álló bizottságnak kiosztatni határozattak azon utasítással, miszerint ezen bizottság az illető tervezeti javaslatokról véleményes s részletes jelentését a választmány élé terjeszse be.

Ezek után az értekezlet a legközelebbi egyleti teendőket tárgyalván, következőkben állapította meg teendőinek sorrendjét:

I. A tagok gyűjtése. Az egyleti tagok gyűjtése tekintetéből határozatilag kimondja: miszerint elismervények nyugták mielőbb nyomtatandók s az egylet pecsétjével látandók el, s ezek a választmány egyes tagjai között osztandók szét, kik a maguk körében az új tagok között szétosztják, az új tagok igazolása céljából (mely igazolás a jég- és tűzkárbiztosítás előnyeinek élvezhetése céljából szükséges leginkább). Az így szétosztott igazolási jegyek után járó tagsági díjakat a nevezettek beszédvén, a bejött összeget az egyleti pénztárnoknak átadják s az új tagok névsorát az egyleti titkárral tudatják.

II. A gazdakörök megalakítása. A gazdakörök mielőbbi létesítése — a mezőgazdaság fejlesztése tekintetéből nagy horderejű intézménynek ismertetvén el — elhatározatott. A gazdakörök megalakítása és az ez irányú módosított javaslat felolvastatván, az egész terjedelmében elfogadtatott, megbízatván az elnökség, miszerint a helyesbített javaslat a választmányi tagoknak egyenkint kiosztandó s minden egyes választmányi tag felhívandó, miszerint a kéz-

besített terv szerint hatáskörükben a gazdaköröket megalakítani — haladék nélkül — törekedjenek.

III. Tavaszí vetőmagvak kiosztása. Az igazgató választmány a községekben, a helyi viszonyoknak legjobban megfelelő takarmánymagvak s a bőven termő székely-kukoricza jingyen kiosztását elrendelte, s ennek kivételére az alábbi IV. alatt jelzett végrehajtó bizottság bízott meg azon utasítással, miszerint az egylet számlájára lőhere, luczerna, baltaezin-magokat és székely tengerit még február hó elején vásároljon be, s a bevásárolt magvakat a gazdakörök megalakításánál teendő kiosztás végett az illető választmányi tagoknak adja át, kik a gazdakörök helyi viszonyait legjobban ismervén, belátásuk szerint egyes községek és kisbirtokos egyleti tagok között ingyen osszák szét.

IV. Folyó év tavaszán tenyészállat vásár (kiállítás) összekötve kisebb gazdasági gépek kiállításával s vásárlásával szervezendő.

Mely kiállításán, illetőleg tenyész-állatvásáron, minden egyes megyebeli gazda tenyészállatait: bikáit, teheneit, jó fajú sertéskanokat, kosokat kiállítván, elárúsíthatja; azon gazdák és községek pedig, kiknek ilyen tenyészállatokra van szükségük, azokat nagy választás mellett bevásárolhatják.

Ennek létesítése- s keresztülvitelével egy végrehajtó bizottság bízott meg, utasítván azt, a következő alapelvek szemmel tartása mellett eszközölni. Ugyanis:

1-ön. A tenyész-állatkiállítás vásárnál díjaztatni fognak, illetőleg vásároltatnak:

a) A hazai magyarfajú és nyugati szarvasmarhák apa és anya-egyedei; az elsőnél a munkaképességet, a másodiknál a tejelő képességet biztosító fajjelleg határozván.

b) A sertésnéknél azon apa-állatok, melyek nagyobb testi arányok mellett legnagyobb hizékonyasági képességgel bírnak.

c) Juhoknál finom posztó s tömött súlyos fésűs gyapjuval bíró kosok díjaztatnak.

d) A lovak most nem állítatnak ki, hanem az őszi állami lótenyésztési jutalomdíjaztatás alkalmával fog a gazdasági egylet egy külön díjat kitűzni, a saját nevelésű 4 évet betöltött legjobb kanazákra.

A bizottság rendelkezésére boesájt az egylet bikák, kanok, gazd. eszközök, magvak bevásárlására és jutalmakra összesen 2000 forintot.

2-or. A hazai, megyebeli gyárosok s ezek készítői felhívandók, hogy saját riskójuk és költségekre ezen kiállítás, illetőleg vásárláson kisebb gépjépek és eszközeiket mutassák be; s a midőn az időszak szerint az egyes eszközök kísérlet alá vétetnek s az egylet által rosták és konkolyozók vásároltatnak.

3-or. A végrehajtóbizottság a tenyészállat, kisebb gazd. gépek kiállítását s illetőleg jutalmazását — vásárlását tárgyzó programot megállapítván — külön-külön megküldi azt minden megyebeli községnek s felhívja tenyész-állatjaik vásárra hozatalára, hasonlóan a szomszéd megyéket is.

A bemutatott állatok és tárgyakról pedig következőleg intézkedik:

a) A kiállított állatok osztályoztatván, a tenyésztésre legalkalmasabbnak ítélték között a pénzbeli vagy másnemű meghatározott díjakat, okmányokat (de csak megyei tenyészőknek) kiosztja.

b) Ugyazintén a legezészerűbb gazdasági eszközöket megjelöli.

c) A tenyésztésre alkalmas bikákat, kanokat, közös árverés mellett (ha a tulajdonos így akarja eladni) a legtöbbet ígérőnek eladja s az egylet megbízottja által e célra tenyészállatokat vesz.

d) Ezek után ismét árverés alá boesájtja megvásárolt tenyészállatait, ugy azonban, hogy azokat a legtöbbet ígérőnek — esetleg kevesebb áron is (mint az egylet vette) által engedi, s nem rögtöni hanem kamat nélküli 3 évi törlesztésre, megjegyezvén itt, miszerint ezen előnyökbe csak is egyes községek megbízott vásárlói részesülhetnek.

e) Kisebb gazdasági gépek konkolyozók és rosták az egylet által megvétetvén, ugy adathassanak el, miszerint az előnyök — községeken kívül itt egyes kisebb birtokos egyleti tagokra is kiterjeszthetők.

Hosszu eszmeesere és beható megvitátás után a választmány az egylet jövő működésére ezen nagy horderejű s pénzbeli erejét felette igénybe vevő javaslatot akként fogadta el, miszerint az összes kiállítási költségekre, magvak bevásárlására 3000 forintot egy szavaz meg, miszerint a fentirt javaslatban kifejezett irányadó elvek megtartása mellett a végrehajtóbizottság a kiállítást illetőleg tenyészállat vásárt f. é. április hó 16-án Rimaszombatan rendezze, s oda hasson, mikép az egyletnek minél kisebb pénzáldozatába kerüljön, szabad kezét adván a bizottságnak az egyes ágaknál a körülmények szerint belátása szerint intézkedni.

V. Szakosztályok alakítását. 1-ször. A lótenyésztési bizottság újra alakítandó.

2-or. Szükséges egy központi állat-tenyésztési szakosztály szervezése.

3-or. A mezőgazdaság egyéb ágainak emelésére mezőgazdasági szakosztály alakítandó, melynek feladata, megyénk területén a gazdasági viszonyokat behatóan tanulmányozni, kimutatni a hiányokra s azok mikénti javításáról javaslatot kidolgozni ugyan:

a) Vetőmagokat ajánl, illetőleg azok beszerzését közvetíti, b) terményeink értékesíthetőségét a közraktári intézmény igénybevételével megkönnyíti, c) a kulturmézői intézményt felhasználva, tért nyit a talaj javításnak, d) legjobban felszerelt s legokoszerűbben kezelte, ugy kis, mint nagyobb gazdaságainkat jutalom vagy kitüntetésben részesítvén, buzdítolag hat. e) feladatának tekinti — habár nem azonnal is — kisebb ugy nevezett telkes „mintagazdaságok“ rendezését; f) a népiskolákban oda irányul működése, hogy a legszükségesebb gazdasági ismeretek már itt kellőleg taníttassanak, különösen hogy a községi kertek faiskolák rendeltetésüknek megfelelő, a konyhakertészet s gyümölcstenyésztést meghonosító telepek legyenek; g) általában gondoskodik, hogy a hasznos gazdasági ismeretek, mind elméleti mind gyakorlati módon mentül szélesebb mérvben terjedhessenek.

4-er. Az említett szakosztályi bizottságok megalakulván (melyeket névszerint legközelebb fogunk közölni) miként történt szervezkedésünkről, általában mindennemű működésükről a választmánynak jelentést tesznek.

A megyében megjelenő mindkét lap felkerendő a közérdek tekintetéből, miszerint a gazdasági egyletet érdeklő s ennek működését tartalmazó közleményeket illető lapjaikban

felvenni sziveskedjenek. Együttal a titkár megbízatik miszerint a gazdasági egylet mikénti működéséről nevezett lapokat már most értesítse.

A gazdasági szeszfordék felállíthatása körül az „aradi gazdasági egylet“ azon indítványa, miszerint a nevezett tárgyban legközelebb tartandó országos enquetetben minden gazdasági egylet egy tagja által képviselhetessék, s e végből a nmlt. m. kir. földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium felkérésük“ pártolatik.

Végre határozatilag kimondatott, miszerint a néptanítók és körjegyzők az egylet ingyenes tagjaikul fizetés nélkül vétessenek fel.

Midőn ezen választmányi gyűlés lefolyásáról van szerencsém a tisztelt gazdaközönseget kiértésíteni, egyuttal bátor vagyok egyenként és összesen felkérni: miszerint egylettünk jötekonny s mezőgazdaságunkat az egész megye területén előmozdító működésében részt venni s azt hazafiúi készséggel elősegíteni és támogatni sziveskedjenek.

P.-Apáti, 1882. február hó 1-én.

Vajda Gyula, gazd. egyt. titkár.

A nmlt. magyar kir. belügyminiszter leirata.

Az alispáni hivatal szivességéből a nmlt. kir. belügyi miniszteriumnak a közigazgatási székhely kérdésére vonatkozó rendeletet egész terjedelmében közölhetjük a végett, hogy annak tartalmáról nem csak a legközelebb állók, de a megye egész közönsege tudomást vehessen.

1894. szám. Gömör és Kishontmegye közönsegeinek Rimaszombatan a múlt időkből származott gyakorlat folytán ezen törvényhatóság jelenleg is hol Rimaszombatan hol Pelsőczön tartja közgyűléseit, minek azon visszas következménye van, hogy a megyének tulajdonkép állandó székhelye nincsen.

Mint hogy a fentemlített gyakorlat, melynek a multban lehetett némi jogosultsága, de melynek szükségessége vagy ezelszerűsége mellett most már legkisebb indok hozható fel, továbbra annál is inkább tarthatatlannak mutatkozik, mert az nem csak hogy tetemes és merőben indokolatlan költséget okoz, a mennyiben a megye székhelyének változtatása miatt folytonos költözködéssel és két székhely fentartásával van egybekötve; hanem az ügymenetre kiható hátrányos befolyásánál fogva a jó közigazgatás érdekeivel is nyílt ellentétben áll, mely ellentét jelenleg annál szembeötlőbb, mert az újabb közigazgatás következményeihez képest most már a szolgabírói hivatalok is állandó székhelyekre vannak utalva: felhívom a megye közönseget, hogy ezen visszas állapot megszüntetését, illetőleg a megye állandó székhelyének megállapítását tanácskozása tárgyává tevén, e részben határozzon s azt jóváhagyás végett hozzám mielőbb terjeszse fel. — Budapest, 1882. január hó 11-én.

Tisza. s. k.

Klenőcz, január 28.

Tisztelt szerkesztő ur! Hogy minden peres tárgy a perben megbízott ügyvéddel szemben oly helyzetbe jön, mint a boa constrictor által nyállal bevont áldozat — ime közlök egy esetet:

Klenőczon a 1870-es években a tagosítás végeztéljához közeledvén, mindenki igyekezett zálogban vagy haszonélvezetben levő ingatlan birtokát visszaszerezni; 1872. évben T. A. és I. értesülvén, hogy nagyatyjok $\frac{2}{3}$ urb. telkét még 1855. évben eladta, azon törték fejüket: hogy lehetne az olesón eladott külsőséget visszaszerezni, ez okból ügyvédi tanácsot kértek és kaptak, melyek alapján a még élő aggott kuru nagyapát szekeren az ügyvédhez szállítván, ott egy ajándékozási szerződést írtattak vele alá, mely szerint a klenőci 303 szamu tjkönyvén írva levő összes fekvőségeit unokáinak ajándékozta, ezen okmány alapján a telekkönyvi átíratás eszközöltvén, 1873. évben a telek vevői és békés használói perrel támadtattak meg, ezek okmányaikat egy ügyvédnek átadván s jogaik írárt magokat egész biztonságban élvezvén, az ügyvédbe helyezett bizalmuknál fogva az ügygyel nem sokat törődtek, 1875. évben azonban hírül veszik, hogy T. A. és I. a pert megnyerték. — sőt a képezett birtokot már D.-nek 480 forintért el is adták, — ezen hír csakugyan valósult, mert D. 1880. évben a megvett birtok bírói végrehajtás útján magának átadatni kérte, a bírói végrehajtásnak azonban a birtok tulajdonosai ellenszegülvén; ellenök a fenytő eljárás elrendeltetett és tényleg foganatosított.

A birtok élvezői és tulajdonosai látván, hogy igaz joggal szerzett s 1855. évtől békésen birtva ugyaniktól csakugyan megfosztatnak s ezen felül még börtönbe is kerülnek, az elmúlt év vége felé birtokuk eladói és a megvevő ellen is hamis okmány készítés miatt vádfeljelentéssel éltek, ennek alapján legközelebb a járásbírósnál megejtett fenytő vizsgálatból napfényre hozott:

Hogy a kérdéses birtok tulajdosainak ügyvédje az 1873. évben indított perben az adás-vételi eredeti szerződést a bírósággal és az ellenféllel közölni mulasztván, e miatt megbízói pervesztesek lettek, erről azonban ügyvédjük által értesítve nem lettek. Ügyvédjük időközben elhalván, irataik egy más ügyvéd kezébe kerülvén, ez a szükséges előleg átvételével újra biztatta őket, hogy ő rendbehozza ügyöket, hogy hozta rendbe? már fentebb mutattam ki; de a vizsgálatból az is kiderült:

hogy a fentebb említett ajándékozási szerződésben nem az ajándékozó, hanem a tulajdonosok hasonnevű nagy atyja telekkönyvi ivére törtévnén a hivatkozás, szándékosan vagy történetesen ennek $\frac{2}{3}$ urb. telekből álló külső és belsősége T. A. és I.-ra átruháztatván, telekkönyvileg átíratott, e szerint a beperelt unokák nem csak az 1855. évben megvett $\frac{2}{3}$, de még a nagyatyai $\frac{1}{3}$ urb. telek belső és külsőségétől is megfosztattak, mely körülményt peres felek csak a vizsgálóbíró felvilágosítása folytán tudták meg.

Ezeket kivül kiderült még az is, hogy T. A. és I. 1872. évtől fogva mindig azon lovagoltak, hogy nagyatyjuk a $\frac{2}{3}$ urbéri telket 1855-ben csak zálogba adván, ez nekik a zálogba levő telket joggal elajándékozhatta, s e végből a zálognak hitt vételért 146 frtot ügyvédjüknek a perbírósnál leendő letéteményezés végett által is adták, ki azt rendeltetési céljához képest el is helyezte: később azonban a két fél ügyvédje egy kölcsönösen szerkesztett folyamodványt adtak be a perbíróshoz, melyben a letéteményezett 146 frt kiutalványozását kérték; a perbírósnak az összeget ki is utalványozta. A két ügyvéd azt az adóhivatalnál fel is vette, de ugy látszik el is költötték, mert a peres felek egyike sem látott belőle egy garast sem.

Rövid tíz év alatt tehát a törvény oltalma alatt T. A. és I. a bíróságnál letéteményezett 146 frtot elvesztették, elköltötték a D-től felvett 480 frtot, a perbefogottak elvesztették $\frac{2}{3}$ urbéri telküket, kiállottak egy bűnvizsgálatot, s most a börtön ajtaja előtt állnak, D. pedig nemcsak hogy a megvett birtokot nem használja, de T. A. és I. teljes vagyontalanlansága miatt a 480 forint vételárhoz sincs költése, ezenfelül D. a megvett birtokot 190 frttal megterhelte, végre a bonyodalmat előidéző ügyvédek közül is kettő vagyontalanul elhalván, visszkereset ezek ellen nem formálható, hát még a temérdek perköltség, eljárás díjak, bélyeg-gek hol vannak?

Valóban kíváncsi vagyok rá, hogy fog ezen ügy lebonyolítani? s tulajdonképen az elnyelt áldozatok árát ki fogja megadni.

Ezen megtörtént szomorú historia közlésére azon ezél vezérelt, hogy becses lapjának olvasói között akadni fog olyan, ki az itt szereplő egyének szomorú sorsán okulván, lemond netáni perlekedési szándékáról, s megnézi a legényt, mielőtt a meghatalmazást aláírja.

A hét története.

A f. évi jan. 27-ik napján tartott országgyűlés egyike volt a legérdekesebbeknek. A vitát Hermann Otto idézte elő ki felemlítette, hogy az erdélyi szászok a magyarnemzet felől tévesen informálván a külföldet, a magyarnemzet ellen, röpirat jelent meg egyik német tudóstól, melyben fejtegeti, hogy hazánkban a németek tökéletesen el vannak nyomva. A beszéd éle a szászok, különösen pedig az országgyűlésen jelenlevő Gull, Zay és Wolf szász képviselők ellen irányult, kik a magyarországyűlésen nem átalották haza ellenes törekvéseiket előadni és védeni, melyre Orbán B. és Tisza K. megmagyarázták, hogy Magyarország mégis csak a magyarnemzeté, hogy az a maroknyi szász töredék melynek kiváltságokat adunk, melyet vérünkkel védünk halálanság szerepét vállalja magára, midőn külföldi tudósokat ténvura vezet.

A delegációk összehívását a dalmáciai események szükségessé tették s f. hó 6-ig az országgyűlés üléseit elnapolta.

Míg a delegációban folynak a tárgyalások, az alatt délen nap-nap mellett szól a fegyver. Panszláv agitatorok járják be a tartományokat lázadásra csábítva a szegény népet. Az agitatorok buzgalma s a nép műveletlensége, melynélfogva a körülményekkel számot vetni nem bír, — nagy hatással van a lázadás terjedésére. Az eddig vívott esaták közt legvéresebb a mosti volt, melyben több mint 200 lázadó veszítette életét. Szerbia és Montenegro magatartása szükségessé tette egy figyelő hadtest felállítását délen. — Franciaországban Gambetta bukása s Bontouxnak a Societé Union generale című bank alapítójának elfogtatása foglalkoztatja a közvéleményt. Olaszországban Garibaldi felé irányul a figyelem, ki halálos beteg.

Hírek és vegyesek.

Az 1882-ik évi újnévezés megyénkben f. év márczius 2-ik napján veszi kezdetét következő renndel: marcz. 2—7 Tornallyán. 8—20-ig Rimaszomban (kishonti és rimaszombati járások), apr. 14—20 Nagy-Rőczen és Jolsván, 21—26 Rozsnyón, 27—29 Dobsinán lesz a sorozó-bizottság.

Hymen. Frank Akos megyei iktató jan. hó 29-ikén vezette oltárhoz Tornallyán Kerekes Teréz k. asszonyt. Tartós áldás kísérje fognak!

Arany lakodalom. Folyó évi jan. 29-ik napján fényes családi ünnepély volt városunkban. Ugyanis ekkor tartá Soós Mihály érdemekben megöszült polgártársunk nejével Tokos Zsuzsannával aranylakodalmat. Az egyházi szertartást (az esketést, mely némely helyen szokásban van, ez alkalommal elmaradt) Terhes Pál ref. lelkész végezte, fekölt beszédjében esetetlén az agg pár multját, melynek egén egyetlen felhő sem tünt fel soha, s kitüntetés, hogy a kötelességek pontos és hű teljesítésében eltöltött évekre való visszaemlékezés megédesíti s könnyűvé teszi az aggkor napjait. — A vallásos szertartást lakoma követte, melyben a gyermekek, unokák, dédunokák s más rokonokon kívül számosan vettek részt városunk notabilitásai közül. Adja Isten, hogy gyémántlakodalmat is megünnepelhessek!

Véner Pál rimaszombati volt s. lelkész jelenleg rozsnói gymnasiumi tanár a budapesti m. kir. egyetemen legközelebb az egyházjog tudorává avattatott fel.

Vettük a következő gyászjelentést: Harmatzy Béla neje: Jánosdeák Julia, gyermekeik Dezső és Loránd melyen megszorodott szívvel jelentik szeretett anyjának, napának, illetőleg nagyanyjuknak öz. Harmatzy Lajosné szül. Kuklics Szabina asszonynak folyó február hó 1-én, reggeli 4 órakor, életének 69-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei folyó hó 2-án, délután 3 órakor fognak az ágost. egyház szertartásai szerint öröknugalomra tetetni. Legyen áldott emléke és zavartalan nyugalma! — Rimaszomban, 1882. február hó 1-én.

Bernáth Zsigmond, politikai közéletünk veteránja, kinek nevét 74 év óta ismeri az ország, ki részt vett az 1808. 1812. 1827. 1830. 1832. 1840. 1844. 1848. 1861 és 1865-iki országgyűlésekben, 92 éves korában ungmegyei birtokán elhunyt. Egyike volt a boldogult azon puritan jellemeknek, kik minden önérdék nélkül szegődtek a közügy zászlója alá. Nemzetének emelése, hazájának boldogítása volt életének legszentebb célja. Hazánk történelmének muszája örökösik sirja felett.

Meghívás. Ma (vasárnap) a jégpályán zene lesz, mit ajánlunk figyelmébe a közönségnek, melyet e helyt is meghívunk. Belépti díj: 20 kr. Kezdeté d. u. 2 órakor.

A rimaszombati városi választmány jan. hó 30-dik

napján tartott gyűlésében községi iskolaszéki tagokul megválasztottak: Hamaliár Károly, Csider Károly, Kishonthy Gyula, Lőrinczy Endre, Kovács József, Baksay István, Török János, dr. Szabó Mihály, dr. Szabó Samu, Tóth József, dr. Patzek Mór, ifj. Nagy Ferencz, Intitőrész Endre, Kovács Zsigmond. Ezeket kivül legtöbb szavazatot nyertek: Abonyi Pál, Liszka József és Benyo Lajos.

Kegyelet és művészet. A rimaszombati takarékpénztár csak önmagát tisztelte meg, midőn 20 éven át érdem-dus első igazgatója, a köztisztelet és becsülésben élt Lengyel Sámuel arczképét tanásterme számára elkészíttette. A Barabás Miklós művészi esztétikájából kikerült arczkép e napokban állított helyére s a mint egyrészt egy számlalapon alapuló intézet kegyeletéről szép tanúságot tesz, gyarapítja másrészt művészeti művekben szegény városunkat egy becses darabbal. — Kaszinónk igazgatósága is azon fáradozik, hogy a Széchenyi olajfestésű képhez, melyet a félszázados jubileum alkalmából Tóth József nép- és iparbanki pénztárnok készített el sikerülten, még a többi kiváló hazafiak Kossuth, Deák, Eötvös, Kazinczy olajfestésű képeit megszerezze s a termékeknek művészi díszet adjon. Örömezt regisztráljuk ezen városunk fejlődő izlését tanúsító mozzanatokat.

*** Magyarosodási mozgalmak.** Jungreis rabbi temetésére Füleken számos zsidó és nem zsidó megjelenvén, miután a b-gyarmati, szántói és más rabbik a halotti beszédeket az orthodoxok részére elmondták, a losonci hitközség derék és értelmes rabbija a gyászszüsztelet emelendő felkelt, s hogy a nem orthodox felekezetbeliek is értse-nek valamit az elhunyt szép, de rövid multjából, magyar nyelven szándékozott beszédet tartani; azonban a mellette levő b-gyarmati és szántói rabbik két oldalról ugy beleesimpaszkodtak ruhájába, hogy ezt a szó teljes értelmében lerántották, ebből aztán lett nagy scandalum; a magyar beszéd elmaradt és a józanul gondolkozó zsidók és nem zsidók a temetést elhagyták.

Helyreigazítás. Lapunk mult számában H. L.-nek a megyegyűlésen mondott jeles beszédének előadására tett megjegyzésünket ekként egészítjük ki, „kár, hogy a szónoknak meghívás következtében elgyöngült hangja nem szolgált a tárgyhoz méltó erővel és üdűséggel“, mit annál nagyobb készséggel teszünk, mert tudjuk, hogy H. L. ur azon régi gárdának tagja, melynek szereplői a megyei zöld asztal mellett sokszor összemérték szellemi fegyvereiket azon sorban, midőn a megyei gyűlésterem a római forum jellegével bírt.

A rimaszombati korcsolyázó-egylet f. hó 19-ik napján saját alapítókéjének gyarapítására zártkörű táncvizsgalmat rendez, személyjegy 2 frt, családjegy 5 frt, karzatjegy 2 frt. Jegyek előre válthatók Nagy Béla ur kereskedésében.

Hélethirtetés. Folyó hó 2-ik napján hirdették ki az egykor oly nagy sensatiót keltett Beke-féle bűnyűgyben a kir. tábla, mint másod fokú bíróságnak ítéletét, mely szerint Beke László, mint első vádlott ellen hozott ítélet a kir. tábla által is helyben hagyatik, azon változtatással, hogy a vizsgálati fogság be nem számítatik. Másodrendű vádlott Zsemberi A. ellen bűnpalástolás miatt hozott ítéletet a kir. tábla a pénzbírság helyett — a mennyiben enyhítő körülmények fent nem forognak. — 8 napi fogságra változtatta át. Mindkét vádlott fellebbezést jelentett be.

Magyar óvoda Jolsván. Jolsva városa tapasztalván a kisedóvoda jó hatását a hat éven alóli gyermekek fejlesztése s magyarosítására, mely utóbbi körülmény lehetővé teszi, hogy a népiskolák első osztályában már jobbára magyarul mehet a tanítás, felemelte a városi segélyt 200 frtra. Ez által a kisedóvodai bizottság, mely az 5000 frtnyi alap-töke kamataiból az intézetet fel nem tarthatta s havi óvodíjak szedésére is volt utalva, azon helyzetbe jutott, hogy az óvó nőt ezen fix fizetéssel láthatja el, az óvodíjakat törülte s ily módon a szegényebb osztálynak is, mely gyermekeit eddig az intézetbe ezen díj miatt nem küldhette s a mely leginkább rá van utalva arra, hogy a magyar nyelv elsajátítani helyben alkalma, hozzáférhetővé tette. Údvözöljük ezen hozott áldozatot é város mindég hazafias törekvésű vezéregyéneit s ajánljuk követésre méltó példájukat többi városaink, legközelebb pedig Nagy-Rőcze és Csetnek figyelmébe. Mindkét városban égető szükség van egy magyar kisedóvodára, mely a magyar nyelv terjesztésére a legbiztosabb intézmény.

Házi-ipar terjesztés. Gócson Prunyi Pál ev. tanító, ki a megyei háziipar és iparoktatást terjesztő egyesület segélye mellett a rimaszombati műfaragászati tanműhelyben multnyáron saját tovább kiképzése céljából több hetet töltött s a legszükségesebb eszközöket is kapta, oly sikerrel tanítja a faragást és séta páleza készíttést, hogy az ismétlő iskolai fiukon kívül több felsérdült egyén is beállott tanulónk s a községi előjáróság Dobay körjegyző s helybeli földbirtokos ajánlatára a kis tanműhely fokozatos felszerelését nem csak elhatározta, de 10 frt. értékű eszközt már is hozatott számára.

Szinészet. Jánosiban két hét óta az Eöry József igazgatása alatt álló hét tagból álló társaság tart előadásokat a posta-épület egyik nagy szobájában. Kitelhető művészi és anyagi sikerrel játszottak már több népszínművet. Mint halljuk, megszapordva Rimaszombatba akarnának néhány estét csinálni, hogy innen Tornallyára mehessenek.

Farsang. A rozsnói tűzoltó-bárról tudósítónk következőket írja: Mult hó 28-án tartotta a rozsnói önkéntes tűzoltó-egylet minden év farsngján megtartani szokott táncmulatságot, mely minden várakozást felülmúlt. Anyagi tekintetben volt már kedvezőbb eredményű bálja is, de szebben még — mint ez idén — aligha sikerült. Nagy és intelligens közönség vett benne részt, ott volt Rozsnyónak színe-java, a vidékről is többen, és emelték a mulatságnak értékét. — Ott láttuk Máriaassy Kálmánt, Ragályi Pálnét, Hevessy Józsefnét; a tánczolóok közt voltak Rombauer Ervinné, Kövári Ödönne, Sziklay Gézané, Benediety Tivadarné, Halasy Béláné, Kardos Lajosné, Pekár Sándorné, Alexy Sándorné; továbbá Antal Erzi, Beliczki Matild, Biróssy nővérek (K.-H.-Váralyáról), Czekus Erzi, Gáll Róza (Dobsináról), Gotthard Erzi (K.-H.-Váralyáról), Irányi Emma, Kalmár nővérek, Kovács Mariska (Bodollórol), Kubinyi Gizella, Maklári Gizella (Murányból), Melezer Nelli, Meskó Erzi, Mojzes Emili, Mojzes Lujza, Porubszky Gizella, Radványi Irén, Ragályi Margit, Sebők Irma (Csetnekről), Scheffer nővérek, Simon Berta, Schmid Erzi, Somogyi Jolán (Csetnekről), Sulam nővérek, Sthymmel nővérek, Stronyi Juliska, Stronyi nővérek, Szegheő Piroksa, Tavasy nővérek

(Oláhpatáról), Vanna Mariska (Tornalyáról) és Weber nővérek. — Az első négyest 52 pár tánczolta. — A többi négyesekbe is megmaradt e szám, mert olyan jó kedvvel, olyan tüzzel tánczolni még nem láttuk a tánczoló fiatalágot, mint ezj alkalommal, kijutott a jó kedvből mindenkinék. A hölgyek azon — a tűzoltó paranasnokság által a meghívón kiadott „a hölgyek kéretnek minél egyszerűbben megjelenni“ felhívásnak engedtek; mindnyájan rövid és egyszerűruhában jelentek meg, a mi valóban dícséretre méltó mert a tánczolóok legalább kényelmesebben lejt-hették a kállai kettőst, nem volt ruha és uszály hasogatás, szaggatás. — Csak egy vala megrovandó az egészmulatságban — a mint a fiatal tánczosok nyilatkoztak — s ez az, hogy a hölgyek oly korán mentek haza — almodni — még a reggeli 6 órat sem akarták egészen bevédeni; — De azt nem a rossz kedvnek hanem a fáradságnak kell tulajdonítani. Az anyagi eredmény még pontosan nem tudatik, de tisztá bevétel 150 frtot fog legalább kitenni. Több ilyen mulatságot kívánunk a tűzoltó-egyletnek s a rozsnói fiatalágnak.

— Az iptörvény módosítását a kormány munkába vette s legközelebb betérjeszti javaslatát a képviselő háznak. Iparos osztályunk nagy sérelme orvoslást nyer ezen javaslat által, ha az iparoktatás szabályoztatik s eleje vétetik annak, hogy boldog boldogtalan minden előleges alapos kiképzetés igazolása nélkül önálló üzletet nyithasson. Annak idejében visszatérünk különben ezen közgazdasági viszonyaink fejlesztésére nagy horderejű tárgyra.

— Körjegyzők kérvénye. A gömörmezei községi és körjegyzők egylete a mult héten kérvényt nyújtottak be a megyéhez, melyben kérik, hogy az 1871. évi XVIII. t. ezből kifolyólag alkotott megyei szabályrendelet revizio alá vétetvén, a jelen viszonyokhoz mérten módosítások illetve átalakítások, hogy ez által a községi tisztviselők s községi- és körjegyzők jog-, hatás- és munkaköre, tekintettel a községi bírák nagyobb részének korlátozott értelmi tehetségére legyen meghatározva, illetve a községi jegyzői karra utalt adóügyi teendők arányosan osztassanak meg s az általok el nem bírt munkateher egyrészt kinestári hivatalnokokkal végeztessék; mivel a naponként szaporuló jegyzői s egyéb előjárói teendők halmaza egy ember phisikai erejét már is messze túlhaladja. A kérvény lehetőleg oda törekszik, hogy az adózó közönség újabb megterhelése nélkül a községi közigazgatás számos bajain valamiképp segítve legyen. Méltányos kérelem, mert valóban oly sok teendővel megterhelve egy hivatalnok sines, s oly sok urnak senkisem szolgálja mint most a mi roszul fizetett jegyzőink.

— Tűz. Feleden jan. 30-án este tűz ütött ki. A esendes idő mellett nagyobb veszélynek sikerült elejét venni, csak egy ház lett a lángok martaléka.

*** Iskolai takarékpénztár.** Mint tornallyai levelezőnk értesít, az ottani ref. iskolának is már régebben virágzó iskolai takarékpénztára van; s így a most keletkezett nagy-rőcei polgári iskolai mint aféle intézmény legfőbb azfőtődik helyet foglalhatja el s nem a negyediket mintamult számunkban olvasható volt. Öröndetes dolog, bárha igen sok ily helyreigazítást kellene tennünk.

— Lopás. Jánosiban szedaról esütörtökre virradó éjjel a Glánczer R. boltját ismeretlen tettes feltörte s annak 27 frt. készpénzt továbbá szivart és dohányt lopott el. Az óvatos tolvaj a külső ajtó egyik tábláját kifeszítette s az így ejtett szük nyíláson és a esengettyével ellátott üvegajtón keresztül hatolt a bolthelyiségbe, honnan — mint látjuk — csak oly tárgyakat vitt el, mik könnyen el nem árulhatják. A tettes Tót Ferencz gesztetei fiatal ember kit a rimaszombati kapitányságnak már pénteken reggel sikerült elfogni.

Nagy-Rőczen, mint levelezőnk írja, m u k e d v l o t á r s u l a t v a n a l a k u l o b a n. Mi, kik régóta tapasztaljuk, hogy egy ily társulat, a mellett hogy nagy hatással bír a műveltség terjesztésére, még jótékonycélok előmozdításában is hathatos tényező, csak ószinte elismerésünket fejezzük ki az eszme bajnokai iránt, s kívánjuk, hogy teljes, állandó és biztos siker kövesse azok lépteit, kik ily hazafias eszme érdekében a zászlót lobogtatják!

— Helyreigazítás. Lapunk január 22-iki száma „a Trieszti Azienda Assicuratrice társulat és helyzete“ cím alatt — a „Magyar tisztviselő“ című lap után — hozott közleményeinket azon részében, mintha ezen intézet 2.310.372 forinttal szenvedett veszteségei folytán annak díjtartaléka 1.300.000 frttal esonkult és nem volna többé képes életbiztosítási kötelezettségeinek eleget tenni, illetékes helyről vett felvilágosítás alapján nem késünk. helyreigazítani. A fentemlített veszteség oly tény, melyet az intézet igazság- és kötelesség érzetből közgyűlésen önkényt loyálisan bevallott, mely azonban korántsem üzleti veszteségekben, hanem tulnyomó részben hatvan éves fenállása óta természetszerűleg felszaporodott kétségessé vált követelések leírásában leli magyaroztatát, a mit idejében eszközölni a lelpett igazgatóság tagadhatlanul helytelenül emulasztott. Egyidejűleg gondoskodott az intézet ezen veszteség teljes fedezéséről, a mennyiben sajátos szervezeténél fogva részvényei nem be-mutatóra, hanem névre szóllók és a kibocsátott 3383 db. ezer forintos részvényre csak 30% a 1.014.900 frttal volt tényleg befizetve, a hátralékos 70% azonban a részvényesek kötelezvényeivel 2.368.100 frt értékben fedezve van, melyből a közgyűlési határozat szerint 1.353.200 frt. befizetés utján folyékonyittatik, illetve daczára annak, hogy a befizetés határnapja alig 2 hét előtt január 10. vette kezdetét, a befizetésnek nagyobb részben már tényleg be is folytak. Ezen befizetés az életbiztosítási díjtartalék hiányt teljesen fedezi, azazontul még fennmaradó kötelezvények pedig 1.014.900 frttal pótolta a befizetett részvényekben szenvedett vesszteséget, mert az alapszabályok 11. §-a értelmében az igazgatóság ezen kötelezvényekkel fedezett összeget bármikor bekövetelheti. Azen román lapokból átvett időközben azok által megezáfolt közleményünk, mintha a román kormány az Azienda műk dését ott bezsüntette volna, téves volt, tény, hogy ezenöntézet Romániában jelenleg is háborítatlanul működik, és a Román kormánytól 27 év előtt nyert engedélyokmány megerősítése a „Romanul“ f. év január 27-iki számában kihirdtetett.

*** Bolyokról** (Borsodm.) egy nyilatkozatot vettünk, melyben V. P., ki az említett községben közhivatalt visel, oly tények elkövetésével vádoltatik, melyek büntető törvénykönyvünk §§-aiba ütköznek. Mi nem vonhatjuk kétségbe az öt ember által aláirt nyilatkozatban kifejtett tényállást, de a mennyiben nem vagyunk a büntető törvények végrehajtói: tudatjuk az aláírókkal, hogy orvoslás végett az illető

CSARNOK.

Teréz.

Achard Amadeótól. Fordította: Sárkány Imre.

(Folytatás.)

hatósághoz forduljanak. mert azon kérdésre: viselhet-e a vádlott közhivatalt? csak ez adhatja meg a kellő feleletet.

* **Megtörtént.** A és B. egy nyilvános helyiségben poharazván, A. jókedvében — a falusi óriásokat utánzandó — a keze ügyében akadt 2—3 kr. értékű boros üres ezilindereket a földhöz verte, — B. ezen bravur-stikli miatt megboszankodván, kérdi A-tól: vajlon mulat-e? s midőn A. igennel felelt — B. egy palaezket felfogván, úgy vágta a szoba falán függő nagy tükörbe, hogy az ezer darabra törve esőrpömpölt alá, ekkor A. bámulva kérdi: mit csinálsz? mire B. azt felelte egész hidegen: ha már mulatni akarsz, így mulas. — A. a tükör árát megakarta fizetni, B. azonban az ajánlatot visszautasította, mondván: most én mulattam, én fizetek.

Kalapból készült ház. Egy belga kalapos nemrég házat épített kalapból. 23000 rozsz kalap nemezét dolgozta fel e házra, melynek a favázzal együtt 73 mázsa a súlya. Ott él családjával együtt ugyiszólva egy kalap alatt. (Ip. Ü. K.)

Népiskolai használatra az énektanításhoz ifj. Hess Károly és társa által Győrött gyártott harmoniumokate nemkülönbön Magyar Ferencz által szerkesztett „A teremtés korszaka és a jelen” című munkát az iskolai- és népkönyvtárak számára ajánlja a vallás és közokt. m. kir. miniszterium.

Ismét meteor. F. hó 2-án virradóra Rimaszombattól délnyugati irányban egy kupalaku meteor tűnt föl, mely nagyságára nézve a múlt hó 20-án látottat jóval felülmulta. Hegyes végével sietett a föld felé, míg a bérézek mögött eltűnt.

— **Iparügyi előadók a közigazgatási bizottságokban.** Az iparügyi ministeriumban oly tervet dolgoznak, melynek értelmében a közigazgatási bizottságba oly egyént állítanak be, ki nem lesz államhivatalnok, mégis díjazás mellett fogja teljesíteni azon kötelességet, miszerint nevezett bizottságokban az ipari, kereskedelmi és földmívelési minister érdekeit képviselje, ennek szakmájába vágó ügyeket adand elő és részére a szükséges adatokat összegyűjtendő. Csak örömmel üdvözöljük ezen tervet. (Iparos ügyi közlöny.)

* **A várpalotai rablógyilkosnak** Hosternernek ügye f. hó 3-ik napján került tárgyalás alá. Oly nagy a közönség érdeklődése e per kimenete iránt, hogy már négy nappal a tárgyalás megkezdése előtt elkelt minden jegy, mit a közönség számára kiállíthattak. Ugy látszik vádlotton teljesedni fog testvére jóslata, ki elfogatása után azt mondá: „régen megérett a bitóra”.

* **Czigány politika.** Egy uri ember falusi lakásán névnapját tartván, a cigánybanda is megjelent az alkalomra, midőn pedig a nótát elvégezte, a háziúr a primás kezébe egy pénzdarabot nyújtván, a bandát elutasította; — a cigányok azonban nem mozdultak, mire a jelenlevők egyike a cigányokhoz fordulva figyelmeztette őket, hogy miután a házi úrtól a hurra valót megkapták, miért nem távoznak? mire a banda szószólója egész alázatossággal megszólalt mondván: kaptunk kérem atósszággal, de nem tudunk vele megosztzkodni, a vendég ezen felvilágosításra elkészülve nem lévén, mintegy tanácsadólág azt felelte, hogy ha a banda tagjai a kapott hurra valóval megosztzni nem tudnak, azt váltsák fel s úgy osztozzanak, a szószóló erre a tanácsadóhoz közeledve, kinyújtotta karját, mondván: tessék hát felváltani kérem alássan, — volt bezeg nagy kacagás, a midőn a vendégsereg a cigány markába egy rézkrajcárt látott.

— **Az ország több vidékén** már a múlt évben is és ez évben ismét merültek fel utazók, kik a gazda közönségnek és kereskedőknek vetőmagvakat kínálnak és hogy minél több vevőt hódítsanak, egy ismert jó hírnevű czég Mauthner Odön Budapesti magkereskedését használják fel mint e magvak szállítóját. E visszaélésekkel szemben kötelességünknek tartjuk a gazdaközönségnek és kereskedőknek tudtára adni, hogy az említett czég kijelentette, miszerint senki sines felhatalmazva nevében utazni; mert az utazási költségek egyrészt szerfölött eldrágitják a magvakat, másrészt e czég azt óhajta, hogy a legnagyobb valamint a legkisebb rendelés is egyenest hozzá intéztessek, hogy személyesen felügyelhessen a gyors és lelkiismeretes kiszolgáltatásra. Ez alkalommal azt is kijelentette a fentebbi czég, hogy kimerítő kertészkedési utmutatókkal és kerti teendők nap-tárával is ellátott főárjegyzékét mindenkinek a ki csak óhajta ingyen és bérmentve megküldi csak levelező lapon kell érte fordulni Mauthner Odön magkereskedéséhez Budapestben, koronaherezeg-utca. E megkereskedés 1881. okt. 15-én tartott országos gyűléséről és konyhakertészeti kiállításán magvaiért valamennyi fővárosi, vidéki sőt külföldi kiállítókkal szembe az elsődjial a nagy állami arany érdemmel tüntettetett ki.

A „**Vasárnapi ujság**” január 29-iki száma következő tartalommal jelent meg: Angyalics Germán képpel. Megjött a posta . . . Költemény, Dömény Józseftől. A mit az óra beszél, elbeszélés írta Bodon József, Kertbeny Károly képpel. Vranduk vára Boszniában képpel. Yukatani régiségek képpel. Egy kétségbeesett ember. Elbeszélés írta: Turgenyev Szergejics István, orosz eredeiből. Tánczórában. képpel. Farsangi kép. Egyveleg. Magyar hírlapirodalom 1882-ben. stb. — A „Vasárnapi ujság” előfizetési ára negyed-évre 2 frt. a „Politikai Ujdonságok”-kal együtt 3 frt.

Mehner Vilmos kiadásában legujabban megjelentek: „A föld és népei” nagy mű 53—56 füzetek. Ara egy füzetnek 30 kr. — Ugyanannak a fennebb említett lelkes kiadónál jelent meg a „Képes Világtörténet” 63, 64. 65 füzetek (IV. köt.) Ara egy füzetnek csak 30 kr. Mindkét mű megrendelhető Mehner Vilmos kiadónál (Budapestben, papnövelde-utca 8 sz. a.)

Rövid hírek: Oly sűrű köd ereszkedett Pál napján az angol fővárosra, hogy a forgalom már a déli órákban megakadt. A meggyújtott gázlámpákat öt lépésnyire sem lehetett látni, sőt a villamos világítás sem használt sokat. — **Ibolya-levelesz** terjedt el nagyon Amerikában egy idő óta. Mihelyt kinyílik a virág, egy kis folt mutatkozik rajta, mire a virág elhervad, mintha tűz égette volna meg. — **A világ mozdonyai,** melyek jelenleg mozgalmában vannak a 354,000 kilométernyi hosszu vasutvonalakon, 60 millió lóerőt fejtenek ki. Számuk 105,000. — **Amerikából** Európába vasutat terveznek Ázsián keresztül Sz. Pétervárig. Az utazás 5½ napot venne igénybe. — **Statiztika.** Berlinnek a legujabbi adatok szerint 1.155,217, Szentpétervárnak 927,467, Milánónak 318,000 lakosa van.

Ez este a kertet elhagyva Gérard kimondhatlan zavarban volt. Ahelyett, hogy szállására tért volna, szivarra gyújtott s céltalanul sétált a város utcaiban. Mit mondanak barátim, így gondolkodott, ha egy fiatal leány karján látnának homályos szavakat váltva vele! Mily borzalom fogná el őket, ha megtudnák, hogy az ő kék szalagjai rettentőbbek s tiszteletet gerjesztőbbek előttem, mint minden sisakrostély, s hogy szívem — e harmincz éves szív — az ő kis ujji által illegett szalag érintésére feldobog! Es ha tudnák, hogy elfelejtém a boulognei erdőt, a boulevardot, az operát, a klubot, nem gondolhatnák-e, hogy elveszem? És ha egyikök meggondolatlanul azt kérdeznék hová vezet ezen szép regény, mit felelnek? Ördög és pokol! Hiszen, ha magam is tudnám! S vajjon nem szeretném-e tudni?! Az érzelmek sorában, melyeket Gérard ismert, nem talált ahhoz hasonlót, mellyel ő Teréz iránt viseltetett. Élénk volt ez érzelem anélkül, hogy jövője lett volna. Öszinte volt anélkül, hogy komoly lett volna. Legegyyszerűbben tán azt mondhatni, hogy szeretett, a mint azt a gondviselés kívánta, szeretett a jelen percében.

Estéi végre mindennaposak lettek Teréznel; 7 óra felé kezdődtek és sohasem végeztek éjfélt előtt. Társalgás, zene, séta, ábrándozás képeztek fűszereit. Lubner asszony nyugodtan ülve egy nagy karszékben olvasott vagy szöveget himzett néha-néha el is szunnyadva a munkában. Ekkor halkan beszéltek, hogy fel ne ébresszék s ha az estnek vége lett Teréz gyengéden átölelte felköté őt; Lubner asszony kinyitá szemeit s Teréz vidám mosolylyal mondá: „Menjünk, jó néném, azt hiszem, ideje már aludni; több mint negyed órája, hogy Rudolf távozott.

Egy reggel Gérardhoz, épen reggelizett, mint szélvész rohant be ügyvivője.

— Győzelem! Kiálta kalapját magasra emelve, erőlyesen vezették az ügyet (megjegyzendő, hogy a jó ember 3 hónap óta szünet nélkül fáradozott rajta) azt hiszem, a hét végén megkapjuk az utolsó aláírásokat.

— Ah, ön azt hiszi! Felelt Gérard. E hír inkább szomorította őt mint megörvendteté. Ha az örökség folyóvá tétetik, mily ürügy alatt maradhatna tovább D-be? El kellett utaznia s igazán szólva, erre keveset gondolt. Arra kérte ügyvivőjét, hogy minden teljese rendbe hozassék, nehogy kénytelen legyen visszatérni D-be. Így, folytatá, ha még néhány napra van szüksége, én várhatok.

Este szomoruan indult a kis kert felé. Alig lépte át a kis kaput, midőn Teréz kezénél fogta. — Ön elutazik! szóla hozzá. — Ki mondá ezt Önnek? Kérdé Gérard élénken. — Senki. De én tudom; felelt s fejéhez emelte kezét, mint akkor szokta, mikor szenved. — Egy hang mondá ezt nekem — folytatá — álomban. Sejtettem én ezt az első naptól fogva, midőn önt újra láttam. Így utaznak el mindig.

Ugy látnok, hogy ezen emlékek erősebben fűződött, mint bármikor.

— Igen, folytatá, mintha önmagának beszélt volna, először az első Rudolf, azután a második! Mind elutaznak és én maradok! Mily elszomorító ez az örökös utazás!

Néhány köny esett ki szeméből s folyt le arczán anélkül, hogy letörölte volna. Szétnézett. A szél édesen sutogott a fák közt. Felemelte fejét és szomoruan mosolygott.

— A szél is sir, mondá. Elhagyta Gérardot s gyorsan körüljárta a kertet. Arcz-kifejezése mely fájdalmat árult el. Gérard nem merte azt eloszlanni: óhajította volna vigasztalni Terézt, de nem akart hazudni. Hallgatott hát, nehogy egy meggondolatlan szó növelje Teréz zavarát.

— Mivel ön utazik, szólt Teréz, miután Gérardhoz visszatért, átadom arczképemet, melyet két év előtt készítették. Azt mondják igen jó kép. Megígéri, hogy sohasem fogja azt elhagyni?

— Igérem, mondá Gérard. — Vigyázzon rá! Ha ön elvesztené vagy elajándékozna azt, én megérezném s meghalnék.

Szemfényéről észre lehetett venni, hogy lázban van. Gérard megfogta kezét. Égető volt.

— Minek ez a felhevülés?! Szólt Gérard. Hiszi ön, hogy az ön élete ezen arczképtől függ?

— Oh, felelt Teréz, vannak dolgok, a miket ön nem tud. Nekem van egy jó arczképem Rudolftól; én minden nap jó reggelt mondtam neki, mintha ő maga lett volna itt és hallotta és látta volna. Egy reggel a földön találtam: tűzbe esett s keretének egyik széle megégett. Szívem összeronult s borzasztó előérzet fogott el egész lényemben. E percztől fogva megszűntek előttem róla beszélni s ettől fogva szenvedek fejfájásban. Ön meg érkezett, de én még nem gyógyultam meg.

Ekkor a házba sietett, honnan egy kék szalagra kötött medaillonnal jelent meg.

Fogadja el ezt, kérem, fogadja el! Többé nem tudok így mosolyogni, de szívem nem változott meg.

Ezzel Gérard nyakára tűzte a szalagot, kinek könnyek jöttek szemébe s szeliden a terembe vezette őt hol Lubner asszony szerényen egy karszékbe vonulva olvasott.

Teréz a zongorához ült s esendesen, majd tüzzel játszott; azután Schubert „Margit a rokkánál” dalát énekelte oly kifejezéssel, a minővel Gérard sohasem hallá. Lubner asszony megindulva hajtá térdére a könyvet. — Azt hiszem, mondá Gérard füléhez hajolva, hogy vissza nyeri elméjét.

— Oh jaj, felelt Gérard halkan, én attól félek, hogy lelke el fog szállni!

Nehéz képzelní, mit tett volna Gérard, ha néhány nap mulva levelet nem kapott volna azon barátjától, a kinek kevéssel D-be érkezte után írt. Ezen levél arról értesítette őt, hogy azon vállalat melybe majd nem egész vagyonát bele fektette, nagy veszélyben van. Ha nem akarta elveszíteni, rögtön vissza kellett térnie Párisba. E hír azonnal határozottságot öntött belé, úgy, mint a suly lerántja a mérleg egyik serpenyőjét. Teréz megtudta, hogy elutazik. Gérardnak vagyoni bukása, mely fenyegette, nem

engede többé, feltéve, hogy valaha gondolt rá, oly gazdag örökösöt kezeit meg kérni, mint Teréz volt. Visszaélhetett-e tovább is azon tévedéssel vagy balgasággal, melybe szíve vitte s Rudolf nevében nőül vehette-e őt?

Gérard tehát Terézhez indult azon erős elhatározással, hogy megmondja neki, miszerint másnap elutazik.

Síetségében s mint oly ember, ki határozatát erőlyesen akarja végrehajtani félve, hogy ha habozik, megváltoztatná, elfelejté az órát megnézni s akkor érkezett oda, midőn Teréz lethargikus álmában feküdt.

Megjelenése felrezzenté álmából. Egy ugrással felkelt s karja közé rohant. Ah, kiáltott, jól tudtam, hogy ön elfog utazni, de nem hittem, hogy ily hamar.

Gérard egy karszékbe ülteté őt, hol néhány perczig szóltalanul maradt, fejét az ifju vállára hajtva. Érezte szíve hangos dobbanásait.

— Isten önnel tehát, szólt végre, Isten önnel!

— De hisz visszatérek, nemsokára visszatérek, sietett Gérard felelni.

Teréz fejét rázta s erősen szeme közé nézett.

— Ön, soha! Mondá erőteljes hangon.

— De miért?! Azt hiszi, hogy én elfelejtetem önt?

— Azt nem tudom, vajjon el fog-e felejteni, de nagyon valószínű, hogy nem fog visszatérni, felelt Teréz mellére csüggesztve fejét s térdére kulcsolva kezét mély bánatba borult.

Gérard azt kérdezte e perczben önmagától, hogy nem lenne-e helyesen, ha hirül adna Párisba, hogy életét ezen bájos leánynak szenteli, hogy elviszi őt valamely magányos helyre s nevévé teszi, miután a szerelem és odaadás hatalma legyőzte esztét. Azonban Teréz Gérardban nem egy más szeretett-e?

— Legalább, mondá neki Teréz magához vonva őt, szeressen ön mindig. Ez önnek nem sok bajt fog okozni s velem nagyon jót fog tenni.

Ollót vett s szétmetészté ruhája kék szalagjait.

— Ön elutazik, folytatá, s engem többé senkisésem fog ez öltözetben látni. Nekem úgy látszik, mintha özvegy lennék!

Lubner asszony kiment a szobából, hogy Teréz ne vegye észre zokogását.

— De, szólt Gérard, ön úgy beszél, mintha sohasem volna szabad egymást látnunk! Hát ha én mégis visszatérek, mit mondana!?

— Oh, akkor, felelt örvendő, ismét fehér ruhában s a kék szalagokkal találma!

Végre el kellett válniok. Gérard igen félt e percztől, de Teréz erősebbnek mutatta magát, mint ő hitte.

(Folytatása következik.)

Hivatalos közlemények.

Rimaszombati kir. tszék elnökétől.

Pályázati hirdetés!

112. sz. — A rimaszombati kir. törvényszéknél üresedésbe jött irnoki állomásra, mely után évi 500 frt fizetés és 100 frt lakpénz jár, a nagyméltóságú m. k. igazságügy-minister f. évi 225./i. m. e. sz. a. engedélyénél fogva pályázat hirdetetik, felhívának a pályázni kívánók, hogy szabályszerűen felszerelt folyamodványukat az 1882-ik év február hó 24-éig ezen kir. törvényszék elnökségénél nyújtsák be, a későbbben érkszendő folyamodványok figyelembe vételnei nem fognak.

Rimaszombat, 1882. jan. 28.

Marton Rudolf kir. tszéki elnök.

Szerkesztői üzenetek.

K. D. Kérjük a folytatást.
M. S. H. S. Várva várjuk.
F. A. B. L. Fogadják köszönetünket.
H. L. Reméljük, meg van elégedve.
N. B. Az ilyenmü dolgokat csak részenként adhatjuk.

Piaczi árak: Rimaszombat, 1882. február hó 4-én tartott hetivásár alkalmával a gabonanemek és kapásnövények következőleg jegyeztettek:

	hectoliterenkint métermázsánknit		
Buza	9.65	9.40	11.60 11.30
Feles	6.65	6.50	9.— 8.—
Rozs	6.90	6.50	8.— 7.50
Árpa	5.50	5.25	7.— 6.80
Zab	2.90	2.60	7.00 6.50
Kukoricza	5.40	5.20	
Bab	12.00	9.00	
Kása	14.00	12.00	
Burgonya	3.—	2.80	
Széna, kötött	—.—	1.95	
Takarmány szalma	—.—	0.50	
Alom-szalma	—.—	0.40	
Zsúp-szalma	—.—	1.10	

Felelős szerkesztő s laptulajdonos: **Pető Porubszki Pál.**

H I R D E T É S E K.

Értesítés.

Van szerencsém a t. gazdaközönséget értesíteni, miszerint a legalkalmasabb aranka-tisztító gépen által rostált, igen jó minőségű

vörös virágu lóhermaggal

rendelkezem, Ara — serkei lakásomon — métermázsánként 60 forint o. é.

Kivánságra mustrával szívesen szolgál

Fáy Barnabás, földbirtokos.